

РЕШЕНИЕ

№ 314

гр. Враца, 26.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВРАЦА, V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на втори октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Стела П. Колчева

при участието на секретаря Бойка Сп. Стефанова
като разгледа докладваното от Стела П. Колчева Административно наказателно дело № 20231420200576 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59-63 от ЗАНН. Образувано е по жалба на П. И. П. от гр.Враца против НП№ 23-1795-000116/27.04.2023 г. на Началник група в ОДМВР - Враца, РУ-Враца, с което на жалбоподателя за извършено нарушение по чл.178, ал.1,т.2 ЗДвП и на същото основание, е наложено административно наказание-глоба в размер на 2000.00 лв. В жалбата, поддържана и в представени по делото допълнителни писмени становища, се релевират оплаквания за незаконосъобразност и необоснованост на атакуваното постановление поради допуснати нарушения на материалния закон и недоказаност на вмененото нарушение, с искане за отмяната му на това основание.

В придружителното си писмо към преписката, АНО излага бланкетно искане за потвърждаване на обжалваното НП.

След като взе предвид доводите и възраженията на страните и извърши анализ и преценка на събраните по делото доказателства, съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена при условията на чл.59 от ЗАНН. Разгледана по същество жалбата е основателна, но при

съображения, различни от изложените в нея:

На 02.04.2023 г. в гр.Враца, ул.“Околчица“ пред бл.№10, полицейски служители на РУ-Враца-- св.Й.Ц. и В.Д. спрели за проверка управляван от настоящия жалбоподател л.а.“БМВ 318“ с рег.№*****, негова собственост. При визуална проверка на автомобила спрямо данните от представените документи за него, в т.ч. и СРМПС-част 2-ра, и след допълнителна устна консултация с неустановен по делото „технически специалист“, проверяващите преценили, че автомобилът е окомплектован с двигател, който е с по-голяма мощност и кубатура от тези, предвидени за съответната марка и модел проверяван автомобил. При тези констатации е съставен АУАН №895063/02.04.23 г. срещу жалбоподателя, в който е посочено, че на горепосочените дата и място, жалбоподателят управлява собствения си лек автомобил, „като МПС-то е окомплектовано с основен агрегат /двигател/ с по-голяма кубатура и мощност от друго МПС, като не отговаря на описаното в СРМПС част 2.“.Така описаното поведение е квалифицирано като нарушение на чл.178, ал.1, т.2 ЗДвП. Последвало е издаването на обжалваното НП, с което при идентично спрямо АУАН словесно и цифрово описание на нарушението, на жалбоподателя е наложена административна глоба в размер на 2000.00 лв. на основание чл.178, ал.1,т.2 ЗДвП.

Изложените до тук фактически констатации, свързани с време, място и начин на извършване на полицейската проверка и издадените въз основа нея АУАН и НП, не са спорни между страните и се доказват безпротиворечиво от показанията на двамата свидетели-полицейски служители Й.Ц. и В.Д., имащи качество на актосъставител и на свидетел присъствал при констатиране на нарушението и съставяне на акта, както и останалите материали по преписката.Тези констатации не се оспорват и от самия жалбоподател.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че в производството по съставяне на АУАН и издаване на процесното НП са допуснати множество нарушения на процесуалния и материален закон, всяко от които представлява достатъчно и самостоятелно основание за отмяна на обжалваното НП, без разглеждане на спора по същество, а именно:

Чл.178, ал.1,т.2 ЗДвП предвижда налагане на административно-наказание глоба в съответни размери, за този „който без да спазва установения ред изменя конструкцията на МПС или комплектова с основни

агрегати МПС от различни модели...“. При това съдържание на административно-наказателната разпоредба е очевидно, че:

1.изпълнителното деяние на административното нарушение е възможно в две самостоятелни, различни форми, предвидени в условията на алтернативност- изменение в конструкцията на МПС и/или –комплектоване на МПС-то с основни агрегати от различни модели МПС;

2.поради условието „без да спазва установения ред...“, разпоредбата се явява бланкетна и препращаща към друг нормативно установен ред, в съответни законови или подзаконови норми;

3.възможен субект на нарушението е само физическото лице, което непосредствено, т.е. в условията на пряко извършителиство е осъществило някоя от двете горепосочени форми на изпълнителното деяние.

Съотнесено към гореизложените характеристики на вмененото административно нарушение от обективна страна, в случая актосъставителят и АНО изначално са допуснали грубо нарушение на материалния закон, като са ангажирали отговорността на жалбоподателя само и единствено в качеството му на водач, управляващ МПС с ненадлежно комплектовка, а не като пряк и непосредствен извършител на въпросната неправомерна комплектовка.

На следващо място, в процесните АУАН и НП липсва изложение на конкретните фактически обстоятелства, обосноваващи констатацията, че процесното МПС е било комплектовано с основен агрегат от различен модел, като в тази насока само почти дословно е цитирана законовата норма, с последваща –отново обща препратка към данните от СРМПС-част.2. Липсва посочване на дата и място на евентуално извършената неправомерна комплектовка, които в случая са дата и място на извършване на нарушението и са различни от посочените в АУАН и НП дата и място на констатиране на нарушението. Липсва и цифрова конкретизация чрез съответна правна привръзка, на конкретно нарушените правни норми, уреждащи правилата за комплектовка на МПС-то с основни агрегати на МПС от различни модели. При това положение процесните АУАН и НП се явяват издадени и в разрез с изискванията на чл.42,т.3,т.4 и т.5 ЗАНН и на чл.57, ал.1,т.5 и т.6 ЗАНН. Нарушаването на въпросните изисквания не само съществено ограничават правото на защита на санкционираното лице, но изцяло лишават и съда от

възможност да осъществи пълноценен контрол за законосъобразност, свързан с разглеждане на спора по същество откъм очертаване на фактите, включени в предмета на доказване и релевантните към този предмет доказателствени източници.

При горните съображения, жалбата следва да бъде уважена, а процесното НП подлежи на цялостна отмяна.

По разноските:

Предвид изхода от делото, то и направеното от страна жалбоподателя искане за присъждане на разноски за адвокатска защита се явява основателно, а предвид представият договор за правна защита и съдействие- и доказано в пълния предявен размер от 600.00 лв. Същевременно още в придружителното си писмо към преписката, АНО е противопоставил възражение за прекомерност на евентуалното адвокатско възнаграждение. Отчитайки, че конкретното дело не се отличава с особена фактическа и правна сложност, в т.ч. и процесуална, доколкото процесуалният представител на жалбоподателя не е участвал лично и непосредствено в проведените с.з., то и съдът намери възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение за основателно. Искането следва да бъде уважено само в минималния размер, изчислен по реда на чл.18, ал.2, вр.чл.7, ал.2 НРМАВ от 500.00 лв.

Водим от всичко гореизложено и на основание чл.63, ал.1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №23-1795-000116/27.04.23 г. на Началник група в ОДМВР-Враца, РУ-Враца, с което на П. И. П. от гр.Враца, с ЕГН:***** е наложено административно наказание -глоба в размер на 2000.00 лв., на основание и за извършено нарушение по чл.178, ал.1,т.2 ЗДвП.

ОСЪЖДА ОДМВР-Враца ДА ЗАПЛАТИ на П. И. П. от гр.Враца, с ЕГН:*****, направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500.00 лв., като ОТХВЪРЛЯ искането в останалата му част до пълния предявен размер от 600.00 лв.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд-Враца в 14-дневен срок от уведомяването на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Враца: _____